

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์เรื่องรำวงมาตรฐานโดยการปฏิบัติจริง
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

นาฏศิลป์ไทยแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ แสดงให้เห็นถึงอารยธรรมความเป็นไทย ความเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเกิดมาจากสาเหตุแนวคิดต่างๆ เช่น ความรู้สึกกระทบกระเทือนตามอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์แห่งความสุข หรืออารมณ์ของความทุกข์ซึ่งจะสะท้อนออกมาเป็นท่าทางธรรมชาติและประดิษฐ์มาเป็นลีลาการฟ้อนรำ หรือเกิดจากลัทธิความเชื่อในการนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทพเจ้า โดยการบูชาด้วยการขับร้อง ฟ้อนรำ ให้เกิดความพึงพอใจ ก่อนจะนำมาปรับปรุงให้เป็นแบบแผนและเอกลักษณ์ของไทย ซึ่งได้มีการแสดงกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (จินตนา สายทองค ๖.2558 :09) เพื่อให้เกิดความสวยงามผู้แสดงควรมีองค์ประกอบในการแสดง เช่น การแสดงได้พร้อมเพรียงหรือถูกต้องตามจังหวะ ดังนั้นรัฐบาลจึงเล็งเห็นความสำคัญให้เด็กไทยฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์เพื่อรักษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีความเป็นไทยมาจนถึงปัจจุบัน

การเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยเป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในการเคลื่อนไหวร่างกาย และส่งเสริมในความกล้าแสดงออกของผู้เรียน รวมถึงทักษะการสังเกต และความจำของผู้เรียนในการรับการถ่ายทอดกระบวนท่ารำ การเรียนการสอนนาฏศิลป์ยังช่วยในการพัฒนาอารมณ์และช่วยพัฒนาทางด้านสังคมของนักเรียน นักเรียนจะได้คลายความเครียดและทำให้เด็กมีความมั่นใจในตนเอง การเรียนการสอนนาฏศิลป์เป็นสื่อหนึ่งที่ทาให้นักเรียนได้ท ากิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ท าท่าให้เกิดการหล่อหลอมความสามัคคีให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ทั้งนี้ การเรียนการสอนนาฏศิลป์จึงมีความสำคัญอย่างมาก นักเรียนจึงควรทราบถึงความสำคัญของวิชานาฏศิลป์ไทย

การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะ เป็นพื้นฐานในการแสดงท่ารำเพลงต่างๆ เพื่อให้เกิดความสวยงาม ดังนั้นนักเรียนต้องปฏิบัติท่ารำให้ถูกจังหวะและทำนองเพลง ถ้านักเรียนขาดทักษะพื้นฐานทางด้านการฟ้อนรำที่ถูกจังหวะและทำนองเพลงจะส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติท่ารำและให้ท่ารำไม่เกิดความสวยงาม จึงทำให้เกิดเป็นปัญหาในการสอนที่ผู้วิจัยต้องการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จากการเรียนการสอนในรายวิชานาฏศิลป์ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนบางคนเคลื่อนไหวร่างกายไม่ตรงจังหวะ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเลือกวิธีการ

สอนแบบปฏิบัติจริงโดยให้นักเรียนแสดงท่ารำในแต่ละเพลงที่อยู่ในเพลงร่ำวงมาตรฐานเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติท่ารำได้ถูกต้องและตรงจังหวะ

วัตถุประสงค์/ระเบียบวิธีวิจัย (Objectives/Research Methodology)

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์โดยการปฏิบัติจริงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 97 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ฝ่ายประถม) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 32 คน

1.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้โดยการปฏิบัติจริง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาฏศิลป์โดยการใช้การปฏิบัติและการทำซ้ำจริง จำนวน 4 แผน
2. แบบบันทึกพฤติกรรมการฝึกปฏิบัติท่ารำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศึกษานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ศึกษานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. ศึกษาหลักสูตร แนวคิด ทฤษฎี แนวการสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อออกแบบ
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาศึกษานาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อหาค่า IOC
5. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศึกษานาฏศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อหาค่า IOC

ผลการดำเนินงาน (Results

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนสอนและหลังสอน

	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	T - test
ก่อน	20	8	2.09	7.05
หลัง	20	17	1.50	

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่องโดยการปฏิบัติจริงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 8 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 และพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยการปฏิบัติจริงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 17.0 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.50

สรุปผล

การโดยการปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ อันเป็นผลมาจากแบบฝึกทักษะได้ทำตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้วางแผนไว้ และดำเนินการสร้างตามขั้นตอนและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และอีกทั้งยังช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นโดยการปฏิบัติจริงและเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่า การฝึกปฏิบัติจริงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ อันเป็นผลมาจากการลงมือปฏิบัติได้ทำตามขั้นตอนและวิธีการที่ได้วางแผนไว้ และดำเนินการสร้างตามขั้นตอนและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ การใช้การฝึกโดยการปฏิบัติจริงจะช่วยให้เด็กเรียนมีความแม่นยำในการปฏิบัติทางร่างของร่างมาตรฐาน รวมถึงเป็นการส่งเสริมความมั่นใจให้กับนักเรียนในการแสดง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ในการสอนครูผู้สอนควรปรับเนื้อหาที่จะใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นและจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนเพื่อที่จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองได้
2. ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรเตรียมสื่อ หรืออุปกรณ์การเรียนต่างๆที่นักเรียนสามารถจับต้องได้ และควรคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ครูผู้สอนควรศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ(2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์(ฉบับปรับปรุง)*

พ.ศ.2560 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ(2550) การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นการปฏิบัติ ,ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด กรุงเทพฯ.